



# ВЕРХОВНА РАДА УКРАЇНИ

Комітет Верховної Ради України  
з питань правової політики

---

## В И С Н О В О К

**щодо проекту Закону про внесення змін  
до Закону України «Про збір та облік єдиного внеску  
на загальнообов'язкове державне соціальне страхування»  
(реєстр. № 2790 від 22 січня 2020 року)**

Комітет з питань правової політики розглянув, на своєму засіданні Комітету від 19 лютого 2020 року (протокол № 21) на відповідність Конституції України проект Закону про внесення змін до Закону України «Про збір та облік єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування» (реєстр. № 2790 від 22 січня 2020 року), поданий Кабінетом Міністрів України (далі – Законопроект).

Згідно з пояснювальною запискою Законопроект розроблено з метою створення належних умов для організації залучення засуджених до обмеження волі або позбавлення волі до праці та зменшення фінансового навантаження на фонд оплати праці установ виконання покарань та підприємств Державної кримінально-виконавчої служби України.

Згідно з пояснювальною запискою Законопроект пропонується:

внести зміни до Закону України «Про збір та облік єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування», відповідно до яких пропонується встановити для підприємств, установ та організацій, інших юридичних осіб, утворених відповідно до законодавства, незалежно від форм власності, виду діяльності та господарювання, а також фізичних осіб – підприємців, що використовують працю засуджених до обмеження волі або позбавлення волі, нарахування єдиного соціального внеску на суму фактично нарахованої заробітної плати засуджених до обмеження волі або позбавлення волі.

На сьогодні єдиний внесок на загальнообов'язкове державне соціальне страхування встановлюється у розмірі 22 відсотків до бази нарахування єдиного внеску, що передбачено частиною п'ятою статті 8 Закону України «Про збір та облік єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування». Слід зазначити, що засуджені не можуть отримувати мінімальну заробітну плату, оскільки не виконують норму виробітку та не

працюють повний робочий день. Це пов'язано з тим, що засуджені до обмеження волі або позбавлення волі відповідно до вимог статей 59, 110, 151 Кримінально-виконавчого кодексу України мають право одержувати короткострокові побачення, тривалі побачення – до трьох діб, засудженим може бути дозволено короткочасні виїзди за межі виправного центру за викликом слідчого, прокурора, слідчого судді чи суду – на період здійснення кримінального провадження, також для одержання правової допомоги засудженим до обмеження волі або позбавлення волі надається побачення з адвокатом або іншим фахівцем у галузі права.

Крім того, засуджені до позбавлення волі можуть не виходити на роботу у випадку застосування до нього заходів стягнення, передбачених статтею 132 Кримінально-виконавчого кодексу України, у виді поміщення у дисциплінарний ізолятор або карцер.

Враховуючи викладене, реалізація проекту Закону не потребуватиме додаткових фінансових витрат з Державного бюджету України.

Реалізація Закону не матиме впливу на ринкове середовище, забезпечення захисту прав та інтересів суб'єктів господарювання, громадян і держави; розвиток регіонів, підвищення чи зниження спроможності територіальних громад; ринок праці, рівень зайнятості населення; громадське здоров'я, покращення чи погіршення стану здоров'я населення або його окремих груп; екологію та навколишнє природне середовище, обсяг природних ресурсів, рівень забруднення атмосферного повітря, води, земель, зокрема забруднення утвореними відходами, інші суспільні відносини.

Вирішуючи питання про відповідність Законопроекту положенням Конституції України, Комітет виходить з такого.

У Конституції України визначається, що Україна є правовою державою (стаття 1), органи законодавчої, виконавчої та судової влади здійснюють свої повноваження у встановлених цією Конституцією межах і відповідно до законів України (частина друга статті 6), закони та інші нормативно-правові акти приймаються на основі Конституції України і повинні відповідати їй (частина друга статті 8), органи державної влади зобов'язані діяти лише на підставі, в межах повноважень та у спосіб, що передбачені Конституцією та законами України (частина друга статті 19).

Відповідно до Основного Закону України усі люди є вільні і рівні у своїй гідності та правах. Права і свободи людини є невідчужуваними та непорушними, закріплені цією Конституцією, не є вичерпними і не можуть бути скасовані. При прийнятті нових законів або внесенні змін до чинних законів не допускається звуження змісту та обсягу існуючих прав і свобод (статті 21, 22).

Виходячи з конституційних положень частини першої статті 64 Конституції України конституційні права і свободи людини і громадянина не можуть бути обмежені, крім випадків, передбачених Конституцією України.

Виключно законами України визначаються права і свободи людини і

громадянина, гарантії цих прав і свобод; основні обов'язки громадянина; основи соціального захисту; засади регулювання праці і зайнятості; правові засади і гарантії підприємництва; організація і діяльність органів виконавчої влади (пункти 1, 6, 8, 12 частини першої статті 92 Основного Закону).

Відповідно до пунктів 1, 2, 3, 4, 5 статті 116 Конституції України Кабінет Міністрів України забезпечує здійснення внутрішньої політики держави, виконання Конституції і законів України; вживає заходів щодо забезпечення прав і свобод людини і громадянина; забезпечує проведення фінансової та податкової політики; політики у сферах праці й зайнятості населення, соціального захисту; розробляє і здійснює загальнодержавні програми економічного, соціального розвитку України; забезпечує рівні умови розвитку всіх форм власності.

Зважаючи на зазначене, а також на те, що Верховна Рада України – єдиний орган законодавчої влади в Україні, одним із повноважень якого є прийняття законів (стаття 75, пункт 3 частини першої статті 85 Конституції України), внесення запропонованих проектом Закону змін до чинного законодавства узгоджується з нормами Конституції України.

Враховуючи викладене, Комітет дійшов висновку, що проект Закону про внесення змін до Закону України «Про збір та облік єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування» (реєстр. № 2790 від 22 січня 2020 року), поданий Кабінетом Міністрів України, не суперечить положенням Конституції України.

Голова Комітету

 А. Є. КОСТІН